

JURIJ

18. NAVADNA NEDELJA • 31. julij 2022 • leto XIX • št. 31

● Na razpotju dveh poti

Sveti Ignacij nam je letos zelo prirasel k srcu, saj je bil junak našega poletnega oratorija. Ker je prav danes njegov god, se še enkrat oziramo na njegovo življenjsko pot ...

Na gradu Loyola, blizu kraja Azpeitia, sredi baskovske province Guipúzcoa se je l. 1491 rodil najmlajši otrok, ki so ga krstili in mu dali ime Iñigo.

Vzgoja, ki jo je dobil Iñigo, je bila globoko verska. Oče, čigar

brat je bil duhovnik, je Iñiga usmerjal v duhovniški stan, a Iñigu ni bilo do tega. Bolj so ga navdihovali starejši bratje, ki so bili del kulture tedanjega plemstva. Navduševal se je nad viteškimi turnirji, z užitek je bral viteške romane, njihove dogodivščine so pronicale v njegovo domišljijo in načrte za prihodnost.

Šel je k svojemu daljnemu sorodniku, podkralju Navarre, kjer se je večkrat izkazal kot zavzet bojevnik, še posebej ko

so Francozi oblegali Pamplono. 20. maja 1521, ko je imel 30 let, mu je topovska krogla zdrobila nažno golenico. Mesec dni se je boril za življenje, najprej v Pamploni, potem pa so ga prenesli na njegov dom v Loyoli.

Okrevanje na gradu Loyola je trajalo več mesecev. Inigo je bil privezan na posteljo oziroma na sobo in tedaj se je zgodilo nekaj, kar ga je zaznamovalo za vse nadaljnje življenje: ko je prebral že vse viteške romane, ki so jih imeli, mu je bratova žena, globoko verna, dala knjigi Kristusovo življenje in Življenjepis svetnikov. Tako je prišel v stik z drugačnim gledanjem na človekovo življenje, na smisel in vrednote. Znašel se je na razpotju dveh poti: ali stara načrtovana pot posvetne slave, ugleda pred ljudmi, časti, bogastva — za kar je imel vse realne možnosti — ali pa pot svetnikov in Jezusa. V tej izkušnji je zametek razločevanja duhov, ki je postalo središčna stvarnost ignacijanske duhovnosti. V Inigo je zmagala opcija za Kristusovo pot in prvi korak na njej je bilo romanje v Jeruzalem z namenom, da bi tam ostal.

Po devetih mesecih okrevanja se je poslovil od domačih. Šel je proti Barceloni, da bi se vkrcal na ladjo. Obiskal je Marijino romarsko svetišče Montserrat, kjer je opravil življenjsko spoved. Nato se je napotil v vasico Manresa, kjer je nameraval ostati le nekaj dni. A Gospod je želel drugače: tam je ostal devet mesecev in na to obdobje in kraj je vezana srčika njegove duhovne izkušnje, pozneje povzete v knjižici Duhovne vaje. To je bil čas globokih duhovnih doživetij, pa tudi čas izredne suše, tesnobe, ki jo je komaj zdržal.

Pri 32. letih se je odpravil na romanje v Sveto deželo: v popolni revščini, brez denarja, le s prosjačenjem. Njegova želja je bila, da bi mogel povsem zaupati Gospodu in v njem imeti trdno oporo — edino in samo v njem.

Želel je ostati v Sveti deželi, da bi tam obiskoval svete

kraje, molil, se postil, pomagal ljudem. . . a mu cerkvene avtoritete niso dovolile. Slednje je mirno in z zaupanjem sprejel. Da Bog govori po cerkveni avtoriteti, oziroma da je v razločevanje Božje volje vključena cerkvena avtoriteta, je za Ignacija ostalo nekaj osrednjega. Moral se je torej vrniti. Njegova največja želja je bila pomagati dušam (to je izraz, ki ga venomer ponavlja). Sredstvo do tega pa je bil neobhodno študij, česar se je dobro zavedal. V preteklosti ni veliko študiral, ker ga študij ni pretirano pritegoval. Začel je v Barceloni z gramatiko: pri 33. letih je sédel v šolsko klop z mladimi fanti in se lotil latinščine. Jeziki mu niso preveč »ležali«, ni mu bilo lahko. Toda iz odločenosti, da bo služil Bogu, in v moči globoke vere ter zaupanja je vztrajal.

Na pariški Sorboni je preživel 7 let v študiju filozofije in teologije. Preživljal se je tako, da je poleti prosjačil. Obenem s študijem pa je imel duhovne pogovore in je dajal duhovne vaje. Pridobil si je nekaj zvestih prijateljev in tako se je počasi začeljanjati utrijevati jedro prvih članov Družbe Jezusove.

Ignacij je vse do smrti živel v Rimu in vodil Družbo Jezusovo. Tedaj je štela že okrog 1000 članov in je bila razširjena po različnih delih sveta (prisotna je bila že tudi na ozemlju današnje Slovenije). Potrebno je bilo razporejati člane, koordinirati njihovo delo, poskrbeti za finančna sredstva, iskati dobrotnike in podobno. Poseben poudarek je bil namenjen šolstvu, saj je bila v tistem času velika večina moči jezuitov dejavna prav na šolskem področju. Razvil je močno pisno korespondenco — ohranjenih je skoraj sedem tisoč njegovih pisem. V Rimu je začel tudi več dejavnosti na socialnem področju.

Ignacij je umrl 31. julija zjutraj leta 1556 v Rimu, star 65 let.

Povzeto po ignacijevdom.si

JESENSKO ŽUPNIJSKO ROMANJE

Romanje v ITALIJO TRST, VEJNA in grad MIRAMAR sobota, 10. september 2022

Pot nas vodi mimo Ljubljane do mejnega prehoda Fernetiči in naprej v Italijo na hrib **MONTE GRISA**, po slovensko **VEJNA**, kjer stoji mogočna, **moderna božjepotna Marijina cerkev**, ki stoji na kraških tleh na čudoviti razgledni točki od koder se nam odpre pogled na mesto Trst, celoten tržaški zaliv s slovensko obalo ter širšo okolico. Po maši sledi še ogled svetišča, ki ga zaključimo ob oltarju slovanskih bratov sv. Cirila in Metoda, delo slovenskega slikarja Toneta Kralja. Sledi vožnja do **gradu MIRAMARE**. Sprehodimo se skozi bogate salone s stilnim pohištvom in drugimi umetninami. Na voljo bo tudi nekaj časa za sprehod po velikem lepo urejenem parku, napravljenem v obliki teras.

Po ogledu vožnja v **TRST**, ki velja za eno najbolj svetovljanskih mest v Sredozemlju. Med sprehodom po starem mestnem središču se ustavimo pri **Narodnem domu**, ki je bil nedavno nazaj vrnjen Slovincem, slovenski narodni skupnosti v Italiji. Oglejmo si tudi velik osrednji trg Piazza dell'Italia, baziliko sv. Justa, borzno palačo, gledališče Verdi, Canal Grande, ...

Po ogledih prosto za samostojni potep, kosilo in **najboljšo kavo v Italiji**, saj Trst kot najpomembnejše pristanišče za uvoz kave v Evropi, velja tudi za prestolnico kave. Po povratku v Slovenijo, naše romanje zaključimo z **večernicami v župnijski cerkvi sv. Martina v Sežani**.

Čaka nas le še vožnja proti domu, kamor se vrnemo v poznih večernih urah.

CENA: 49 EUR

ARITOURS
z vami in za vas

DOBRA NOVICA

Ob Krištofovem blagoslovu vozil smo za misijone zbrali 1.417 €. Zelo velikodušno in zelo lepo!

Zbrana sredstva smo že posredovali Misijonskemu središču Slovenije.

Glasilo je namenjeno za interno uporabo. Odgovarja Mitja Markovič, župnik.

☎ 03 749 17 20 ✉ info@zupnija-sentjur.si Karitas: 070 765 360

URADNE URE V ŽUPNIJSKI PISARNI: PON-PET: 8.30-10.30; TOR in ČET pa tudi po večerni sveti maši.

Aktualno na: [f](#) »Župnija Šentjur« Prenos svete maše: [▶](#) YouTube »Župnija Šentjur«

nedelja
31. julij

**18. NEDELJA
MED LETOM**

7h: za župljane in dobrotnike naše župnije

9h: + Marijo Kozjan (obl.)

+ Marjana Bohorča (obl.), brata Alberta in starše

+ Martina in Štefanijo Jevšinek (obl.)

+ Martina Čakša (obl.) in Mateja

+ Stanka, Silvo, Nežo, Štefana in Pepco Klajnšek ter rodbino

10.30 (krstna): za dve Zali, Martina in Gajo ter njihove družine

ponedeljek
1. avgust

**Sveti
Alfanz**

18.30: + dva Franca Korenjaka in Marijo

+ Jožeta Šmida in Ano Mrakič

+ Vincenca Puserja (osmina)

torek
2. avgust

**Sveti
Evzebij**

18.30: + Ano (obl.), Alojza, Anico in Ivanko Gračner

+ Alojza (obl.) in Roziko Šumej

sreda
3. avgust

**Sveta
Lidija**

8h: + Jakoba in Nežiko Tanšek

četrtek
4. avgust

**Sveti Janez
Vianej**

18.30: + Albino in Matija Orehovac ter Mirka Vajdiča

petek
5. avgust

**Marija
Snežna**

18h: MOLITEV PRED NAJSVETEJŠIM

18.30: + Draga Arzenška

+ Albino Dobovišek (osmina)

v zahvalo za Jurija

NOČNO ČEŠČENJE NAJSVETEJŠEGA DO SOBOTNEGA JUTRA

sobota
6. avgust

**Jezusova
spremenitev
na gori**

18.30: + Martina Anderliča in + Zinko Bogataj

+ Draga Arzenška in rodbino Arzenšek

+ Ireno Turnšek

+ Ano Golob

+ Dominika in Štefanijo Obrez in rodbino Obrez

nedelja
7. avgust

**19. NEDELJA
MED LETOM**

7h: za župljane in dobrotnike naše župnije

9h: + Slavka Fidlerja

+ Jožico Vodeb

+ Marijo (obl.) in Martina Pezdevška ter za vse rajne iz rodbino Rožanc (iz Goričice)

+ Marjeto Krajšek in starše, za vse iz družin Krajšek in Hiti